

Nr 82.

Av herr Olsson, Karl Johan, och herr Ericson, Eric, *angående förhöjd pension åt f. d. kronohäktesföreståndaren Ragnar Leufstedt.*

F. d. föreståndaren för fångvårdsanstalten i Örebro Ragnar Leufstedt avgick den 1 augusti 1949 med pension från sin befattning. Leufstedt, som den 1 januari 1942 förordnades såsom föreståndare för fångvårdsanstalten i Örebro, hade vid sin avgång tjänstgjort sammanlagt 41 år inom fångvården.

Samma år Leufstedt tillträdde befattningen som föreståndare för Örebroanstalten skedde en avsevärd ökning av antalet intagna på anstalten. Medelbeläggningen, som för år 1941 var 21, redovisades för åren 1942—1947 med respektive 57, 97, 81, 57, 45 och 44. Trots de avsevärt mera krävande arbetsuppgifter ökningen av fångantalet vid Örebroanstalten medförde för Leufstedt erhöill han, med undantag för ett från den 1 juli 1944 såsom extra arvode utgående belopp på 800 kr., ej någon kompensation för det avsevärda merarbete han fick utföra. Vid flera andra fångvårdsanstalter med jämförlig och lägre medelbeläggning var föreståndaren placerad i betydligt högre löneställning än föreståndaren för anstalten i Örebro.

I motioner till 1947 års riksdag hemställdes om placering i högre löneställning för föreståndaren vid fångvårdsanstalten i Örebro. Statsutskottet avstyrkte bifall till motionerna under hänvisning till att frågan borde prövas först i samband med den vidsträcktare översyn av löneställningen för fångvårdens befattningshavare i högre lönegrader som var att förvänta. Motionerna föranledde ej någon åtgärd från riksdagens sida. Den 25 augusti 1947 begärde kungl. fångvårdsstyrelsen i underdånig skrivelse till Kungl. Maj:t att föreståndaren vid fångvårdsanstalten i Örebro skulle placeras i lönegrad Ca 27. Denna framställan föranledde ej någon hemställan från Kungl. Maj:t till 1948 års riksdag. Frågan kom ändock under riksdagens prövning år 1948 genom en motion i andra kammaren. Statsutskottet avstyrkte dock bifall även denna gång med liknande motivering som 1947, varför den motionsvis gjorda framställningen ej föranledde någon riksdagens åtgärd. I 1949 års statsverksproposition föreslogs att befattningen som föreståndare vid fångvårdsanstalten i Örebro skulle ändras till en direktörstjänst med placering i lönegrad Ca 28, vilket även blev riksdagens beslut.

Leufstedt, som år 1948 erhöill löfte om att han kunde påräkna pension enligt den lönegrad som han på grund av sin krävande tjänst borde ha varit

placerad i, inlämnade den 10 november 1948 en vördsam anhållan till kungl. fångvårdsstyrelsen för framställan hos Kungl. Maj:t om att han vid avgången från sin tjänst skulle tillerkännas tjänstepension enligt lönegrad Ca 27. Med anledning av Leufstedts skrivelse framhöll kungl. fångvårdsstyrelsen i underdånig skrivelse den 10 februari 1949 bl. a. följande: »Såsom en gottgörelse till Leufstedt för det han under flera år på ett synnerligen förtjänstfullt sätt uppehållit en befattning, som med hänsyn till arbetsuppgifterna bort vara placerad i väsentligt högre lönegrad, bör Leufstedt enligt styrelsens mening vid sin avgång erhålla en högre pension än den, som enligt gällande pensionsreglemente kan tillkomma honom.

Styrelsen vill i underdånighet hemställa att Kungl. Maj:t måtte i proposition till 1949 års riksdag föreslå att föreståndaren i lönegrad Ca 20 vid fångvårdsanstalten i Örebro, Richard Ivan Ragnar Leufstedt, vid sin avgång ur tjänsten den 1 augusti måtte tillerkännas pensionsförmåner, som skulle ha tillkommit honom, därest den av honom innehavda befattningen vid hans tillträde av densamma varit uppförd såsom direktörstjänst i lönegrad motsvarande Ca 27.»

Denna Leufstedts anhållan föranledde ej någon åtgärd från Kungl. Maj:t.

Av vad ovan anförts framgår, att f. d. föreståndaren för fångvårdsanstalten i Örebro Ragnar Leufstedt från år 1942 uppehållit en befattning, som med hänsyn till arbetsuppgifterna bort vara placerad i väsentligt högre lönegrad än Ca 20, vilket klart framgår av kungl. fångvårdsstyrelsens skrivelser av den 25 augusti 1947 och den 10 februari 1949. Riksdagens ställningstagande 1947 och 1948 torde ej ha varit grundat på annat motiv än att resultaten av de då pågående utredningarna om löneförhållandena för den högre fångvårdspersonalen borde avvaktas. Senare tog 1949 års riksdag i princip ställning till lönegradsplaceringen för här nämnda befattning.

Med hänsyn till att Leufstedt under tiden 1 januari 1942—1 augusti 1949 uppehållit en befattning, som bort vara placerad i lägst lönegrad Ca 27, och till det löfte om förhöjd pension han erhållit hemställes,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna f. d. föreståndaren för fångvårdsanstalten i Örebro Ragnar Leufstedt pension enligt lönegrad Ca 27.

Stockholm den 24 januari 1951.

K. J. Olsson.

Eric Ericson.